

Сценарій святкування Дня незалежності України

Сценарій до державного свята України, що відзначається щорічно 24 серпня на честь прийняття Верховною радою УРСР Акта проголошення незалежності України.

Диктор:

Ти чуєш, як шумить Дніпро,
Як лине пісня солов'їна?
То все на щастя, на добро,
То наша рідна Україна.
Не згасла проведена зоря,
Не впала правда на коліна.
У кожній думі Кобзаря
Живе могутня Україна.
В боях щербили ми шаблі
І воскресали на руїнах.
По всій землі, святій землі
Гриміла славна Україна.
І слава Хортиці гучна,
І Берестечка кров невинна –
То все вона, для всіх одна,
То наша вільна Україна.
Тут все твоє – степи, гаї,
У небі туга журавлина.
Нехай повік в душі твоїй
Не згасне наша Україна.

1 ведуча:

Україна... Золота, чарівна сторона. Земля рясно уквітчана, зеленню закосичена. Скільки ніжних поетичних слів придумали люди, щоб висловити гарячу любов до краю, де народилися й живуть!

2 ведуча:

У глибину століть сягає історія нашого народу. Україна має багате й славне минуле. Вона виплекала Запорізьку Січ, славетну Києво-Могилянську Академію. Україна виколосала велетнів сили і духу – таких як Петро Сагайдачний, Богдан Хмельницький, Іван Сірко, Григорій Сковорода, Устим Кармелюк, Юрій Дрогобич, Тарас Шевченко, Іван Франко, Леся Українка,

Михайло Грушевський... Цей перелік, можна продовжити й іменами наших сучасників, які примножують славу нашої Батьківщини. І сьогодні ми святкуємо річницю проголошення незалежності нашої держави.

Дівчинка:

Україно! Мій духмяний дивосвіт
Голубінь над чистим золотом волосся
Через терни йшла до волі стільки літ,
І настав тай світлий день коли.

Разом:

Збулося!

Хлопчик:

Все що мріялось нами
сповнилось, настало
"Ще не вмерла Україна"
Гордо прозвучало!

(Звучить Гімн України).

Виходять дівчинка і хлопчик з хлібом.

Дівчинка:

Хліб-сіть на рушнику несу.
Любов несу всесвітню.
Люблю людей я над усе,
Як люблять землю рідну.
Прийміть цей хліб,
Як символ достатку і життя.

Хлопчик:

Даруєм хліб на рушнику –
І ніби між серцями сонце сходить,
Таке ясне, неначе згода
Між двох людей і між народів.

Дівчинка:

Даруєм хліб на рушнику
На доброту і на взаємність,
І відстані найдальші меншають,

І радісніше жити на віку.

Хлопчик:

Допоки хліб – допоки світ,
З ним щастя і великі справи.
Подоба в нього від землі,
А суть – од правди.

(Заходить українець і українка).

Українка:

Любіть Україну як сонце любіть,
Як вітер і трави і води.
В годину щасливу і в радості мить,
Любіть у годину негоди.

Українець:

Яка ж вона довга в століття, у цілі віки,
Година негоди, що люд український гнітила
Із сивої пам'яті сміло ідуть козаки,
А шаблі мов блискавка, сині жупани мов крила.

Козак:

До звука звук, струна струні одвітна
А всі – одвітні серцю Кобзаря
А вже козацьке військо маком квітне,
І спалахнула Хортиці зоря
Ці звуки, звуки золото тривожні,
Закличний марш: агей козацтво в путь.
І як струна, душа правдива кожна,
З глибин історії, вони ідуть. ідуть.
Гей долиною, гей широкою козаки ідуть.

(Виконується пісня "Ой на горі та й женці йдуть").

Українець:

Пам'ятаймо, чиї ми сини,
Коли будні на серці чи свято,
Знову бачиться з давнини

Україна зажурена мати.
І зруйнована бачить січ,
Де мій пращур лежить серед поля,
А йому похилилась до віч,
Україна немов Тополя,

(З'являється у жалобі Мати-Україна).

Україна:

Сину, сину... А Він мовчить...
Сину, сину, скажи що не будь...
Жовте листя на вітах тремтить,
І летять журавлі у небо.

Українка:

Затуляли чужинці в обіймах наш рот,
І перевертні кривдили зражену мову,
Вилив душу в пісні український народ,
І живе мій народ у співучому слові,
(Виконується українська народна пісня.

Українець:

Ми Українці від Тараса,
Мазепи й Сковороди...
Було сліз більше, ніж води.
Нас голодом не раз морили,
І в очі населяли страх.
Ой наші мовчазні могили
Куди не глянь – по всіх світах....

1 ведуча:

Соловки, Сибіри, Магадани....
Вороги народу де ваш лік?
На душі на думці – скрізь кайдани
Тридцять сьомий розпроклятий рік.

2 ведуча:

Так мало непогорблених прямих,
Окрилених високою метою.

І хто нас визволить од нас самих,
Від страху перед правдою святою?

Диктор:

Народе мій, до тебе я ще верну,
Як в смерті обернуся до життя.
Своїм стражденним і незлим обличчям
Я син, тобі доземно уклонюсь.

1 ведуча:

Між лавок і фальшивих од,
Між порнографії і страху
Він виросте – новий народ
Що за Україною на плаху.
Він буде добре знати шлях...
Яким ішла його Україна:
Де був капкан, де злоби цвях,
А де насилля і руїна.
Він гляне – Богом із висот – Навпіл.
Сурово й пильно гляне,
Мій гордий праведний нарад,
Який зненавидить кайдани.
Який над все поставить честь
Свою і славу України...

(Лунає пісня "Ой у лузі червона калина"). Виходять 3 українці:

1-й українець:

Вставай Україно! Вставай!
Виходь на дорогу свободи
Де грає широкий Дунай,
Де ждуть європейські народи.

2-й українець:

Вставай, Україно! Вставай!
Єднай Чорне Море й Карпати
І свій переболений край
Не дай ворогам розламати!

3-й українець:

Ми народ, що вийшли із народа,
Клянемося в благословенну мить
Всі свої тисячолітні болі,
В славу України перелить.

1 ведуча:

Це Мій народ. Спогорда не дивись.
Ще руки в нього з праці вузлуваті,
Душа ж його пречиста, яко свято,
А в серці дума й пісня обнялись.

2 ведуча:

Під синім небом України
Зазолотилися жита
У чуйнім серці воєдино
З'єдналась палітра та.
Бо ще дано нам споконвіку –
Душею, що не любить крику
Єднати землю й небеса.

Українець:

Дай нам, Боже, сили і снаги,
Щоб цвіли Дніпровські береги,
Щоб жили гуртом, не поодинці
На землі щасливі українці.

2 ведуча:

Я на рідній мові друзям щастя зичу
Хай добро хлібину кожному несе.
У гостинну хату щиро всіх покличу
І вони, я певен, зрозуміють все.
І вони, я певен зрозуміють слово,
Де українська мова пахне барвінково,
Де українська пісня розправля крило.

1 ведуча:

Рідне слово моє – в нім озвуться віки,

Рідне слово моє – і крізь хмари сія.
Словом вишию день – простелю рушника,
А на тих рушниках – Україна моя.

(Звучить пісня "Роде наш красний").

Матеріал використано з інтернет-джерела:

<http://shkola.ostriv.in.ua/publication/code-129B02A498EEA/list-A3BB513F26>